

ПАНОС ПЕОНИДИС

Специално за

ЛИТЕРАТУРЕН ФРОНТ

Разговорът ни се състоя в Лимасол, в окръжния комитет на партията АКЕЛ, чийто организационен секретар е именно Пеонидис. Но това е само една от длъжностите му: той е още генерален секретар на Всекипърския комитет на мира, най-активният българист на острова, заместник-председател на Кипърско-българското дружество и главен секретар на Кипърския национален комитет за чествването на 1300-годишнината на България, член-основател на фондацията „Людмила Живкова“... Знаейки колко усилия и време коства подобно струпване на ангажменти, съчетани и с майсторска писателска и журналистическа дейност, аз помолих, малко обезверен, за кратка среща с него. И да ми бе отказал, щях да го разбера и нямаше да се сърдя. Но за всеки слу-

На страница 8

английското колониално господство, редило повече от 80 години. Дори и днес в живота на кипърци тегне кошмарът на английските военни бази. Приятел ми бе завидял, че ще видя Фамагуста. Напразно — оказа се недостижим, „забранен“ град, за който освен Вапцаров бил писах и Шекспир. На мен не ми се удаде...

Видният френски журналист Андре Фонтен бе отбелязал във вестник „Монд“: „Кипър е раздвоен между неспокойствието и сладкия живот“. Пъстрите търговски улици и колоритни пазари, шумните кинозалони, привлекателните кафенета и множеството пълни със стоки магазини наистина припомнят за популярния филм на Фелини. А приближите ли английските военни бази или районите, завзети от турците, ще усетите неспокойствието. Ето защо през 1961 г., когато пристигнал самолетноносачът „Форестал“, кметът на Лимасол не се сдържал и нарушил дипломатическия тон,

нието ми като че ли не е дотам сполучливо, защото политиката е винаги на върха, а не на дъното.“

Писателят държеше в ръце своята нова, току-що излязла книга с есета за Никола Вапцаров, Янис Рицос, Луи Арагон, Борис Полевой, Иля Еренбург, Габриел Гарсия Маркес, за съвременни кипърски и гръцки писатели и поети и естествено за „приятеля Микис“... Получих книгата със сърдечно посвещение. Благодарих и споделих възторга си от красотите, които тук, на острова, са толкова много. Сякаш го предизвиках да пламне: „Кипър е богат на природни хубости. Но красотата е само декор, човекът винаги стои пред нея със своите болки, грижи, проблеми. Зная един чудесен манастир с великолепна природа наоколо. Но кажете ми, как да му се радвам,

ОСТРОВЪТ НА АФРОДИТА

произнасяйки следното слово: „Добрите гости и приятели идват с цветя, а не с кораби на смъртта. Ако това бе кораб с туристи или културни дейци, бих го посрещнал. Но „Форестал“ и „гостите“, които ни носи, не желая да посрещам!“ И заплануваното тържество се превърнало в протестен митинг, чули се възгласи: „Далеч ракетите от Кипър!“, „Проклятие на атомните оръжия!“, „Културни връзки, а не ракети!“, „Вън смъртоносните бази от нашия остров!“

„ХАРЕСВАМ ХОРАТА С ОГОЛЕН НЕРВ“
В Лимасол ми провървя — срещнах се с известния писател-българист Панос Пеонидис и разговаряхме в продължение на пет часа на чист български език!

...Чувствувал България своя, тя му дала много и е задължен да си върне големия „заем“. Изтъкнатият кипърски писател, публицист и политик е живял у нас, където издава и първата си книга. А сега подготвя книга за българските поети от априлското поколение.

„Харесвам хората с „оголен“ нерв, може би

Панос Пеонидис

като само на два километра са английските бази?“

Видях плакат за състоялата се на 15 и 16 декември в Никозия голяма интернационална конференция за солидарност с народа на Кипър. Островът бе изобразен в неприятната „компания“ на самолети и кораби с английски знамена. Трябва да уточня: Пеонидис е организационен секретар на АКЕЛ (Прогресивната партия на трудовия народ) и генерален секретар на Всекипърския комитет на мира, заместник-председател на Кипърско-българското дружество, главен секретар на Кипърския национален комитет за чествването на 1300-годишнината на България и... най-активният българист на острова!

И упорито настояваше, че ние, българите, не можем да преценим колко много сме дали на света и не знаем какво обаяние имаме сред другите народи.

После преминахме „на творчески теми“. Пеонидис написа в бележника ми на български: